

detett jelszavak igazi értelmére és szervezkedésre hívta fel a kiscgazdákat.

Kedves jelenet volt nagyatádi beszéde alatt, hogy egy Rdcz nevű tiszthelyettes, aki eddig is idegesen hallgatta egyesek türelmetlenkedő közbeszólásait, felugrott az emelvényre és valószínűs extázisban kiáltotta oda a zajongóknak:

— Aki nagyatádit még egyszer gyalázní merészeli, azt lelövöm.

A váratlan jelenet annyira frappírozta a népgyűlést, hogy nagyatádi Szabót és a tiszthelyettest felemelték és percekig ünnepeleék.

A népgyűlés végül egyhangú határozattal bizalmatlanságot nyilvánította Friedrich-kormány iránt.

A kudarcot vallott rendzavaró kísérlet annak az idegességnek és türelmetlenségnek tudható be, amely a gyérszámú szegedi sokorópátkaiak szép számban levő helyi nagyságait nagyatádi Szabó István megjelenésének hírére elfogta. Nem sikerült azonban szétugrasztani a népgyűlést és nagyatádi Szabó István szereplését megakadályozni, minthogy eredetileg tervezték és beharangozták. A vasárnapi népgyűlés kezdetét jelenti annak a mozgalomnak, amely a szegedi kiscgazdák erőteljes megszervezése céljából megindult.

A népgyűlésről alább számol be tudósítónk:

A népgyűlés előtt.

Nagyatádi Szabó István vasárnap délbén érkezett kíséretével Szegedre.

Kora reggeltől sűrű eső esett és csak a délutáni órákban csendesedett el némileg. A csunya eső időjárás miatt még délbén is kérdéses volt, megtarthaják-e a szegedi kiscgazda- és földmives-párt délutánra hirdetett népgyűlését.

Három óra felé sűrű csapatok lepték el a Korzó-mozi hatalmas nézőterét. Egy kisebb csoport külön gyülekezett a baloldalon és türelmetlenül tekintgetett a bejárat felé. A tömeg egyre nőtt, az eső apró cseppekben szifált. A bejáratnál feltűnik nagyatádi Szabó István alakja. Hatalmas éljenzésben tör ki a tömeg:

- Eljen nagyatádi!
- Eljen a kiscgazdavezér!
- Le a sokorópátkáival!

Egyszerre hangos lesz a baloldali 20—30 emberből álló kis csoport.

- Eljen Friedrich!
- Le a nagyatádival!
- Eljen a sokorópátkái!

Kiabálásuk elvész a tömeg éljenzésében. Sipokat szednek elő és erőteljes sipolással igyekeznek ellensúlyozni nagyatádi ünneplését.

Szabó Istvánt láthatólag meglepi a zajongók zenebonája, fölmegy a színpadra és onnan hallgatja jó darabig a két tábor szóharcát.

Az ébredők kicsiny csoportja, azok között is több volt a fiatal diák, mint a felnőtt ember, lehetetlennél-lehetetlenebb szitkokkal gyalázza Szabó Istvánt.

— Hazaáruló — ordítják Szabó felé. Különösen két vasutas viszi a szót. Nagyatádi tábora se marad adós. Megfelelnek alaposan a zajongóknak.

Egy fiatal pap két-két ujját keresztben a szájába dugja és fülsiketítően füttyörész.

— Miért nem megy a pap vasárnap délután a templomba? — vágja oda egy magyar menyecske.

Sőreghy Mátyás ügyvéd leszólja az asszonyt, de az asszony nem tágit.

Igy folyik a szócsata mindkét oldalról majdnem fél óráig.

— Nem magyar emberek maguk — kiáltja a zajongóknak egy jóképű öreg parasztember. A rendzavarók erre a Himnuszt éneklék.

A tulsó oldalon némán hallgatják végig, azután újból előlöl kezdődik a játék.

Már majdnem egy óra telt el és a gyűlést még mindig nem lehetett megnyitni.

Vékes Imre tisztviselő süvítő hangon hirdeti a színpadon:

— Aki nem rendzavaró, menjen a jobboldalra.

Szabó István tábora átvonul a tulsó oldalra. Az innensőn alig pár ember marad. A sokorópátkaiak egyenként csendben szintén átszívárognak a nagyatádi emberei közé. Meg-

Nagyatádi Szabó István beszéde.

Zugó taps közben kezdte meg beszédét nagyatádi Szabó István.

— Barátaim! Mint magyar ember jöttem magyar emberekhez. Ha a tisztelt elnök ur nem figyelmeztet arra, hogy ne azonosítsam Szeged népével ezt a néhány zajongó embert, akkor azt kérdezném: ez a magyar vendégszeretet? Ez a keresztény hitnek az alaptétele? Amikor mindannyiunknak csak egy célja lehet; az ország népét egy táborba hozni ezeknél az uraknál ez jelenti azt, hogy szeressük egymást?

— A mi pártunk megszervezésének eszméje a Dunántúlról indult ki, ahol 10 évvel ezelőtt legelőször követelte a nép, hogy a parlamentben képviselve legyen, mert az eddigi parlamenti élet egészségtelen volt, ott mindig rólunk — nélkülünk határoztak. (Nagy éljenzés. Hosszantartó taps.) Akkor még lemosolyogtak bennünket, később kegyeinkért szaladtak és ma már minden politikus kiscgazda szavazatot keres. Ma, amikor a helyzet szörnyűségeken megváltozott s amikor bebizonyosodott az, hogy Kun Bélák osztyaluralma épp oly tarthatatlan, mint a reakciós feudális politika, hiába akar Magyarország — ez a kis sziget — külön politikát üzni, amikor az egész világon szűnőben van a régi rend uralma. E régi rend vezetői amikor ezt látják, kiállanak a porondra és hangzatos jelszavakkal jogot ígérnek a népnek s hogy megtevésszék, pártot-párt után alakítanak. Egy évtizede hirdetem, hogy a dolgozó munkásságot, a földmivesnépet és azt az intelligenciát, mely a dolgozók mellett áll, fel kell karolni, hogy mindenki megtalálja a maga helyét és boldogulását. Ma azokat az idöket éljük, amikor Széchenyi István szerint mondhatjuk el: még az apagyilkoknak is meg kell bocsátani. (Éljenzés.) Csodálkozom, hogy nekem, a négy elemít végzett egyszerű embernek kell az országot arra figyelmeztetnem, hogy ne marjuk egymást, ne pusztítsuk egymást.

(A tömegben elhelyezkedett keresztényszocialisták Friedrichet és Horthyt éltetik hangosan.)

Szabó István (a zavargók felé fordulva): Az urak Horthyt éltetik velem szemben. Velem szemben, akinek nagyrésze van abban, hogy a hadsereg fennáll. Nem kell velem szemben Horthyt éltetni. Még a múlt héten is tárgyaltam vele és azt hiszem, jobban ismer engem, mint az urakat. (Általános derűlttség.) Az én működésemmek nem az a célja, hogy a kormánynak gátat vessek. Én Pityi Palkot is elismerem kormánynak, ha az antant elismeri. Ha az antant Vázsonyit, vagy egy szociáldemokratát biz meg, én feltétlenül támogatom. Azt a kormányt támogatom, mellyel az antant megköti a békét. A Károlyi-kormányban is csak azért vettem részt, mert Károlyiék azt mondták, hogy csak olyan kormánnyal tárgyal az antant, amelyben a kiscgazdák is képviselve vannak. Az urak — fordult ismét a zajongók felé — azt is tudhatnák, hogy Friedrichék is szívesen ülnek velem egy asztalhoz.

Erre újból erősen zajongani kezdtek a

szünt a zaj és egy órai késéssel végre lehetett nyitni a népgyűlést.

Kezdődik a népgyűlés.

Fülöp József nyitotta meg a gyűlést. Szegednek népe nevében üdvözli nagyatádi Szabó Istvánt, a kiscgazdák igazi pártvezérét és kéri, hogy a zavargásban ne lássa a szegediek lásfoglalását. Az ülés elnökéül Kertész János kiscgazdát ajánlja. Kertész János néhány szó üdvözli a népgyűlést és átadja a szót Szabó Istvánnak.

keresztényszocialisták. Szenvedélyes vita fejlődött ki a nagyatádiak és a zajongók között. Már-már tettegességre került a sor, amikor a francia rendőrfőnök véget vetett a vitának. Kivezettette a két leghangosabb vasutast, kijelentette, hogy mindenkit letartóztat, aki a gyűlést zavarni merészeli. Azonnal helyre a rend. Ebben a pillanatban egy tiszthelyes ugrott a színpadhoz és a szónokot tulharsó hangon odakiáltotta a halgatóságoknak:

— Aki nagyatádit gyalázní merészeli, lövöm.

Majd felugrott a színpadra és onnan is kijelentette, hogy nem nézheti tovább a piszkos dást.

— A hallgatóság tomboló lelkesedéssel ünnepele a legértékesebb kiténtetésekkel teleagított tiszthelyettest és nagyatádi Szabó Istvánt, aki az éljenzés lecsillapulta után folytatta beszédét.

— A földmívelésügyi tárcát Rubinek István, a nagybirtokok 30 éves védelmezőjével tölték be. Az egész világ tisztában van az, hogy munkásság és földmivesek nélkül egyetlen magyar kormány se fejthet ki eredményes működést. Nem kell hinni azoknak, akik azt kiáltják: üsd a zsidót s közben földjeit a zsidóknak adják bérbe.

Szabó István beszédét hangosan megtapsolt a hallgatóság.

Kerekes Mihály, a párt országos vezető tagjának beszéde után Fülöp József elfogadta ajánlotta a határozati javaslatot, amelyet a népgyűlés egyhangulag határozattá emelt.

A határozatban bizalmatlanságot nyilvánított a kormány iránt. Ragaszkodnak ahhoz, hogy nemzeti életünket erőteljes keresztény valláserkölcsi alapon nyugvó szellem hassa, de nem engedik meg, hogy a nemzet emelkedőbb erkölcsi tökéjét a politikai pártcélok kisajátítsák. Törhetetlenül ragaszkodnak a régi pártokhoz és régi vezértükhöz: nagyatádi Szabó Istvánhoz. Tiltakoznak az ellen, hogy a népgyűlési választásokat a jelenlegi kormány hajtsa végre, mert ezt maga erőszakos és a tánt kommunista-világra emlékeztető eszköz, vel egyáltalában nem tartja alkalmasnak azt, hogy a nemzet igazi akaratát kifejezésre juttassa. Követelik, hogy az összeülő népgyűlés első sorban a földreformmal és az igazságos progresszív adózással foglalkozzék. Ez a határozatot csatlakozás végett megküldi az ország összes községeknek.

A népgyűlés a Himnuszt elénekléseivel véget.

*

A gyűlés után Bagits Rozál halászcserdában jöttek össze sokan vacsorára nagyatádi Szabó István közt. Többen eljöttek a sokorópátkaiaknak hitt vezetők közt is. Nagyatádi Szabó István mellett ültek Gombos Imre és Korö Mihály, a felsővárosi kiscgazdák régi vezetői. Volt Dobó János, Kazi István, Kertész János, Vetró József, Bullás Imre, Széll János, Haász Sándor stb. alsó- és felsővárosi vezető kiscgazdák is, akiknek nevében a pártvezért Gombos Imre

2-es és 3-as számú cigarettahüvelyel

a legjobb minőségben és a legolcsóbb napiárak mellett kaphatók a

Médi Specialite

ciparettapapír kapható nagyban és kicsinyben.

szivarkahüvely főraktárában Szeged, Jókai-utca 11.

Telefon 15—20. — Ugyszintén valódi FEKETE CIGARETTA